

**BUDAPESTI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG
FEGYELMI TANÁCSA**

Ügyszám: **2022. F.254/8.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa **dr. [...]** budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

f e g y e l m i h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd **2 (kettő) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el**, ezért **írásbeli megrovás** fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A bejelentő az eljárás alá vont ügyvéd azon magatartását kifogásolta, hogy az ügyvédi megbízási szerződés benyújtásának elmulasztása okán nem tudta az általa megfizetett ügyvédi munkadíj összegét a perben érvényesíteni, illetőleg egy ügyben nem megfelelően látta el a jogi képviseletét. Bejelentéséhez csatolta a Bíróság ítéletének 4. és 7. oldalát.

A Budapesti Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa a határozatával jogi képviselet nem megfelelő ellátásának kifogásolása tárgyában az előzetes vizsgálati eljárást hivatalból elrendelte, egyben felhívta az eljárás alá vont ügyvédet az észrevételei megtételére és az ügyben keletkezett, releváns iratok csatolására. Tájékoztatta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy észrevétel tételére jogosult, míg az iratai megküldésére köteles.

Az eljárás alá vont ügyvéd a Kamarához érkezett beadványában elismerte, hogy a Bíróság előtt a bejelentővel szemben indított gondnoksági perben a megbízási szerződés bírósági benyújtásának elmulasztása okán az ügyfelet valóban érthette kár, ugyanakkor ez adminisztratív hiba és nem etikai, fegyelmi vétség. Előadta azt is, hogy a bejelentőt több párhuzamos eljárásban képviselte annak kisebbik gyermekével együtt és tényként ismerte el, hogy csak utóbbival jött létre munkadíjra vonatkozó megbízás. Kérte az eljárás megszüntetését. Az eljárás alá vont ügyvéd az ügyre vonatkozó iratait nem csatolta.

A bejelentő beadványában kiegészítette a bejelentését azzal is, hogy az általa megfizetett ügyvédi munkadíjakról nem kapott, vagy nem az egész összegről kapott számlát.

A fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményezett.

A fegyelmi biztos álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd azért, hogy a megbízásokat nem foglalta írásba, megsértette az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 29. § (1) bekezdését; azért, hogy a peres eljárásban nem nyújtotta be az érvényesíteni kívánt ügyvédi munkadíj alapjául szolgáló okiratokat és a bejelentőt ezzel elzárta attól, hogy a perrel kapcsolatos költségeit a peres fél számára megtérítse, megsértette az Üttv. 28. § (3) bekezdését, a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdését, valamint az Üttv. 1. § (1) és (3) bekezdését; azzal, hogy az eljárások befejeztével nem számolt el az átvett munkadíjjal, megsértette az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ) 6.1. és 6.10. pontjait, továbbá a számlaadási kötelezettsége elmulasztásával az Áfa tv. 159. §-ának rendelkezését, amellyel 7 (hét) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács elnöke tárgyalást tűzött. Az idézésben ismételten felhívta az eljárás alá vont ügyvédet az ügygel kapcsolatos releváns iratainak csatolására.

Az eljárás alá vont ügyvéd a beadványában a védekezését kiegészítette és csatolta a beadványában hivatkozott, az ügyre vonatkozó iratait.

A megállapított tényállás:

A bejelentő három ügyre vonatkozóan adott ügyvédi megbízást az eljárás alá vont ügyvéd részére.

Az első ügyvédi megbízás 2021. szeptember 8. napján jött létre. A megbízás tárgya peres képviselet ellátása a bejelentő, mint alperes ellen a felperes által kezdeményezett cselekvőképességet érintő gondnokság alá helyezés iránti perben, a Bíróság előtti eljárásban.

Az eljárás alá vont ügyvéd írásbeli megbízási szerződést nem készített.

Az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő, mint alperes képviseletében a perköltség felszámításához szükséges költségjegyzéket 2022. május 16. napján, a kitűzött tárgyalást megelőző napon előterjesztette és annak alapján kérte a perköltség megállapítását. Az eljárás alá vont ügyvéd a jogi képviselet munkadíját ügyvédi megbízási szerződés benyújtásával nem igazolta, így annak hiányában az alperes javára fizetendő perköltség összegét az eljáró bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM Rendelet 3. § (3) bekezdése alapján mérlegeléssel 78.000,-Ft összegben állapította meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi munkadíj címén (érdemi ellenkérelem gondnokság alá helyezési per) címén 185.000,-Ft (AAM.) összegről állított ki készpénzes számlát 2021. szeptember 29. napján a bejelentő nevére és címére, amelyet bejelentő a részére meg is fizetett.

A második ügyvédi megbízás tárgya egy fizetési meghagyással kapcsolatos, de egyebekben meg nem határozható ügy volt. Az eljárás alá vont ügyvéd ebben az ügyben sem készített ügyvédi megbízási szerződést írásban.

Az ügyvédi megbízás azonban teljesült és az azzal kapcsolatban felmerült 63.000,-Ft ügyvédi munkadíjat a bejelentő megfizette, a részére, illetőleg a fia, mint számlafizető részére a számlák kiállításra kerültek.

A harmadik ügyvédi megbízás a Kerületi Polgármesteri Hivatal határozata ellen indítandó birtokvédelmi peres eljárásban való képviseletre vonatkozott. Az eljárás alá vont ügyvéd nem készített ügyvédi megbízási szerződést, mert bár annak tervezete elkészült (kelt: 2021. 08. 09.), az a felek részéről aláírásra nem került.

Az eljárás alá vont ügyvéd a megbízás alapján a keresetlevelet elkészítette, azt benyújtotta és az eljárási illetéket a bejelentő fia a saját számlájáról átutalással megfizette.

A keresetet az eljáró bíróság visszautasította, tekintettel arra, hogy a peres felek között ugyanazon tárgyban már peres eljárás volt folyamatban, amely eljárást a bejelentő egy másik jogi képviselővel kezdeményezett, azonban erről az eljárás alá vont ügyvédet nem tájékoztatta, így neki erről tudomása nem volt.

Ezen ügyvédi megbízás alapján a bejelentő részére a számla kiállításra került, amely számla átutalással került kiegyenlítésre.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos végindítványában az eljárás alá vont ügyvéd terhére egy rendbeli szándékos fegyelmi vétség megállapítását kérte. Az eljárás alá vont ügyvéd egyik esetben sem készített írásban megbízási szerződést, ám azok tartalmában nem volt vita. A gondnoksági perben a megbízási szerződés becsatolásának az elmaradásával az eljárás alá vont ügyvéd elzárta a bejelentőt a teljes ügyvédi munkadíj, mint perköltség érvényesítésének szabályszerű lehetősége elől.

A fizetési meghagyásos eljárásban a megbízó elismerte a teljesítést, itt kizárólag a megbízás írásba foglalása maradt el.

A fegyelmi biztos álláspontja szerint ugyanakkor a birtokvédelmi eljárásban az eljárás alá vont ügyvéd szerződésszerűen teljesített és az nem róható fel az eljárás alá vont ügyvédnek, hogy a bejelentő nem tájékoztatta a megbízás tárgyát képező már folyamatban lévő perről, mely okból a keresetlevél visszautasítására került sor. Így e tekintetben az eljárás alá vont ügyvédet mulasztás nem terheli.

Az eljárás alá vont ügyvéd a számla kiállítási kötelezettségének is igazoltan eleget tett, a névazonosság miatt annak állította ki a számlákat, aki részére fizetett.

A fegyelmi biztos az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeire és beismerésére tekintettel a legenyhébb fegyelmi büntetés, az írásbeli megrovás kiszabását indítványozta, az eljárás költségeiben való marasztalással együtt.

Az eljárás alá vont ügyvéd zárónyilatkozata:

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi felelősségét a tárgyaláson elismerte azzal, hogy az ügyek valóban összerosódtak, ám ő szándékosan nem szegett meg semmilyen szabályt, legfeljebb gondatlan volt, amikor nem győződött meg arról, hogy a megbízási szerződések valóban aláírásra, benyújtásra kerültek-e. Hivatkozott a személyes nehézségeire, az irodája adminisztrációs problémáira is.

A fegyelmi tanács döntése:

A fegyelmi biztos indítványa az alábbiak szerint megalapozott.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvénynek (Üttv.) a fegyelmi felelősség megítélése alapjául szolgáló anyagi jogi rendelkezései 2018. január 1. napján léptek hatályba. A jelen fegyelmi eljárásra alkalmazandó, a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 1.4. pontja értelmében a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni.

A FESZ 42.2. pontja alapján pedig e szabályzat rendelkezéseit a 2019. január 1-jét követően megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni.

A jelen ügyben kifogásolt ügyvédi magatartásra 2021. augusztusa és 2022 nyara között került sor, így mind az anyagi jogi normák, mind az eljárás tekintetében az Üttv. és a FESZ rendelkezései az irányadóak.

Az Üttv. 107. § értelmében fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, (...)

Az Üttv. 1. § (1) bekezdése szerint az ügyvédi hivatás - jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül – az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita – lehetőség szerinti – megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység, amely tevékenység magában foglalja az igazságszolgáltatásban való közreműködés.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia.

Az Üttv. 28. § (3) bekezdése értelmében a megbízási szerződés alapján a megbízott jogosult és kötelezett minden olyan cselekmény elvégzésére, amely a rábízott ügy szabályszerű ellátásával jár.

Az Üttv. 29. § (1) bekezdése értelmében a megbízási szerződést írásba kell foglalni, tekintettel arra, hogy az Üttv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerint az ügyvédi tevékenység megbízás alapján folytatható.

A Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében a perben felmerült költséget annak felszámítása útján kell érvényesíteni és a (2) bekezdés értelmében azt okirattal kell igazolni.

Az Ügyvédi Etikai Szabályzat 6.1. pontja alapján, ha az ügyvéd nem szívességi ügyintézkést vállal, úgy a megbízásban a megbízási díjat, vagy a feleknek azt a kifejezett rendelkezését, hogy a megbízási díjban mikor és milyen formában fognak megegyezni, rögzíteni kell.

Tényként került megállapításra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd egyik megbízás esetében sem készített ügyvédi megbízási szerződést, amelyet az eljárás alá vont ügyvéd is elismert.

Az eljárás alá vont ügyvéd e körben előterjesztett azon védekezését, miszerint ez pusztán adminisztratív mulasztás és nem valósít meg etikai, fegyelmi vétséget, a Fegyelmi Tanács elfogadni nem tudta. Az eljárás alá vont ügyvéd is nyilvánvalóan tisztában kell, legyen az ügyvédi tevékenységre irányadó szabályokkal, így azzal is, hogy az ügyvédi megbízást, a tanácsadás esetét kivéve, írásba kell foglalni. Annak, hogy ez milyen okból marad el, a fegyelmi felelősség megállapítása szempontjából nincs relevanciája.

A megbízási szerződés hiányában az eljárás alá vont ügyvédet terheli a megbízás tartalmának bizonyítása, amely jelen esetben azonban nem volt vitatott.

Lévén a megbízási szerződések hiányát az eljárás alá vont ügyvéd elismerte, a Fegyelmi Tanács a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az első megbízás tárgyát képező peres eljárásban az írásbeli megbízási szerződés elmaradása vezetett-e további szabálysértésre, mulasztásra.

A Pp. hivatkozott rendelkezései alapján a perben felmerült költséget annak felszámítása útján kell érvényesíteni és azt okirattal kell igazolni.

Tény, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a perbeli eljárásban a perköltség felszámításához szükséges költségnyomtatványt kitöltötte és azt megfelelő időben be is nyújtotta. Tény azonban az is, hogy a költségelszámolás alapjául szolgáló okirat el sem készült, így az benyújtásra nem kerülhetett.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezésében, bár a mulasztást elismerte, arra hivatkozott, hogy abban a hizszenben volt, hogy a megbízási szerződés már korábban benyújtásra került. Az eljárás alá vont ügyvéd a 2022. május 17-i tárgyaláson a bejelentő kérésére nem vett részt, így a mulasztását sem észlelte. A hiányt egyébként a tárgyaláson sem tudta volna korrigálni, hisz nem volt aláírt megbízási szerződés (díjmegállapodás).

A teljesség kedvéért megjegyzi a Fegyelmi Tanács, hogy a költségnyomtatványon megjelölt díjak nyilvánvalóan nem ezen perbeli megbízásra vonatkoztak, amelyet részben a bejelentő által csatolt ítélet indokolása (4. o. második bekezdés), részben az eljárás alá vont ügyvéd által 3. szám alatt benyújtott beadványa B4 mellékletét képező és a bejelentő fiával létrejött ügyvédi megbízási díjmegállapodás is alátámaszt. Ezen utóbbi és aláírt díjmegállapodás a Törvényszék másik eljárására vonatkozik és pontosan ugyanazon díjtételeket tartalmazza, mint a gondnoksági perben beadott költségnyomtatvány, noha a jelen perben a becsatolt számla alapján az ellenkérelem benyújtásának ügyvédi munkadíja eltérő volt.

Ezen mulasztás tekintetében hangsúlyozza azonban a Fegyelmi Tanács azt is, hogy az írásbeli szerződés benyújtása esetén a perbíróság a perköltséget nem feltétlen a költségnyomtatványon feltüntetett jogi képviseleti munkadíjjal egyezően ítélte volna meg, azonban az eljárás alá vont ügyvéd a mulasztásával ennek a lehetőségétől fosztotta meg a bejelentőt, és a fegyelmi felelősségét ez alapozza meg.

A fizetési meghagyásos megbízással kapcsolatosan a fegyelmi biztos végindítványában kizárólag az írásbeli szerződés hiányát róta fel, tekintettel arra, hogy a számlákat elektronikus úton, számlázó program útján az eljárás alá vont ügyvéd kiállította, azokat utólag csatolta.

A birtokvédelemmel kapcsolatos megbízás tekintetében a fegyelmi biztos végindítványában ugyancsak a megbízási szerződés hiányát róta az eljárás alá vont ügyvéd terhére.

Az eljárás során ugyanis megállapítást nyert, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek nem volt tudomása a bejelentő által másik jogi képviselővel kezdeményezett peres eljárásról, a megbízása alapján a keresetlevelet benyújtotta.

Osztotta e tekintetben a Fegyelmi Tanács a fegyelmi biztos azon álláspontját, hogy az nem róható fel az eljárás alá vont ügyvédnek, ha a bejelentő nem tájékoztatja a megbízás tárgyát képező már folyamatban lévő perről és a keresetlevél visszautasítására ezen okból kerül sor. Így e tekintetben az eljárás alá vont ügyvédet mulasztás nem terheli.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárás során a számlákat utóbb becsatolta, fegyelmi felelőssége e tekintetben sem áll fenn.

Az eljárás alá vont ügyvéd azáltal, hogy egyik megbízás esetében sem készített ügyvédi megbízási szerződést, megsértette az Üttv. 29.§ (1) bekezdésben foglaltakat és ezzel egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A rendbeliség megállapítása körében megjegyzi a Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ugyanazon szabályt sértette meg mindhárom megbízás esetében, így ezen mulasztása egy rendbelinek minősül.

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a gondnokság alá helyezési peres eljárásban nem nyújtotta be az érvényesíteni kívánt ügyvédi munkadíj alapjául szolgáló okiratokat, és ezzel a bejelentőt elzárta attól, hogy a perrel kapcsolatban felmerült költségeit a peresztes fél megtérítse, megsértette az Üttv. 28. § (3) bekezdését, az ÜESZ 6.1 pontját, a Pp. 81. § (1) és (2) bekezdéseit, valamint az Üttv. 1. § (1) és (3) bekezdését és ezzel további egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétséget szándékosan követte el, mert az ügyvédnek ismernie kell a jogszabályokat és a rá vonatkozó hivatásrendi normákat, így ezen szabályok megsértése a fegyelmi eljárásban is szándékos elkövetésnek minősül.

Az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével - ideértve azt is, ha az eljárás alá vont személy az általa okozott jogsérelmet elhárította, vagy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény miatt vele szemben más jogkövetkezményt alkalmaztak - mérlegelési jogkörében szabja ki.

A Fegyelmi Tanács súlyosító körülményt nem tárt fel.

Enyhítő körülményként vette figyelembe az eljárás alá vont ügyvéd elismerő és megbánó nyilatkozatát, az elkövetéskor fennálló személyes körülményeit, magánéleti nehézségeit. Ugyancsak enyhítő körülményként értékelte a Fegyelmi Tanács azt is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megkísérelte a bejelentővel a vitás helyzetet rendezni, részére konkrét felajánlást is tett, amit azonban a bejelentő nem fogadott el.

Fentiek okán a fegyelmi büntetés kiszabása körében a Fegyelmi Tanács osztotta a fegyelmi biztos indítványát és a fegyelmi vétség súlyát mérlegelve, az elkövetés körülményeire tekintettel, az Üttv. 108. § a) pontja szerinti írásbeli megrovás büntetés kiszabását alkalmazását tartotta arányosnak és egyben elégségesnek.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd számára a jelen eljárás tanulságul szolgál és a jövőre nézve a kiszabott fegyelmi büntetés kellő visszatartó erőt jelent, különös tekintettel az eljárás alá vont ügyvéd azon nyilatkozatára, hogy az irodája adminisztrációs hiányosságait megoldotta, megoldja.

Tekintettel arra, hogy a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd felelősségét megállapította, az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a FESZ 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás 80.000,-Ft átalányköltségének megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács határozata 2023. május 19. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2022. F. 254.)